

ΣΕ
ΟΣΕ-CH
5173

totrenostorouf.gr

ΚΑΛΑΙΤΕΧΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΑΕΑΝΑ 2017-2018

8^ο ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΝΕΩΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΩΝ τα 12 κουπέ

20/5—3/6/2018

είσοδος ελεύθερη

ΘΕΑΤΡΟ
ΧΟΡΟΣ
ΜΟΥΣΙΚΗ
ΕΙΚΑΣΤΙΚΑ
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

8^ο ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΝΕΩΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΩΝ

τα 12 κουπέ

Καλλιτεχνική διεύθυνση **Τατιάνα Λύγαρη**

EMBODY INSTALLATION

χορευτική performance

Ξένια Κοντομανώλη

σύλληψη / χορογραφία **Ξένια Κοντομανώλη**
πρωτότυπη μουσική σύνθεση **Λήδα Δουμουλιά-κα**
ερμηνεία **Λήδα Δουμουλιάκα**

Bodies never lie. Σε συνθήκες απομόνωσης το σώμα είναι το μέσο που ελευθερώνει από τη μοναξιά. Ένας εσωτερικός μονόλογος αποκαλύπτει το «είναι» μέσα από το κέλυφος του «φαίνεσθαι».

GO ASK ALICE...

εικαστική / χορευτική performance

Ομάδα MOMENTUM

σύλληψη / αρχική ιδέα / χορογραφική σύνθεση **Μαρίνα Μαριόλα, Μαρία Μουστάκα** σκηνοθετική επιμέλεια **Κλέλια Παπαγιαννοπούλου** εικαστική επιμέλεια **Φωτεινή Κωστάκου** ερμηνεία **Μαρίνα Μαριόλα, Μαρία Μουστάκα**

Με αφορμή το γνωστό παραμύθι «η Αλίκη στη χώρα των θαυμάτων», θίγεται το θέμα του χρόνου με έναν ευφάνταστο και κωμικό ενίοτε τρόπο. «Ζούμε εντός του χρόνου -αυτός μας κρατάει και μας πλάθει- εγώ όμως δεν ένιωσα ποτέ να τον κατανοώ πλήρως. Υπάρχει άραγε τίποτα πιο αξιόπιστο απ' τον λεπτοδείκτη; κι όμως αρκεί η παραμικρή χαρά ή πόνος για να μας διδάξουν πόσο εύπλαστος είναι ο χρόνος.» *Julian Barnes*
Η Αλίκη ταξιδεύει με συνοδοιπόρο τον λαγό-χρόνο. Αυτός την προκαλεί και εκείνη τον κυνηγάει ή το αντίθετο; Και ποιες στιγμές γίνονται ένα; Πόσο τα μηνύματα που φέρνει ο χρόνος μάς καθορίζουν; Go Ask Alice Project...

LAND ESCAPE

εικαστική εγκατάσταση

Νταϊζη Περράκη

Εγκλεισμός, φυλάκιση φυσική ή ψυχική και μεταφορική. Τοπία αστικά ή φυσικά, πάντα τοποθετημένα πίσω από τα κάγκελα της φυλακής. Τα ψυχικά τοπία ως μέρη που επιθυμούμε, αγαπάμε, ονειρευόμαστε, φυλακισμένα πάντα πίσω από την κανονικότητα της αστικής ζωής που επιβάλλεται. Το σπίτι είναι ο τόπος όπου κάποιος αισθάνεται ασφαλής και αποδεκτός, είναι η μήτρα κι η κιβωτός σωτηρίας που όλοι επιθυμούμε και αναζητούμε ή οι σύγχρονες φυλακές των ονείρων στις δυτικές κοινωνίες, εκεί που οι οικογενειακοί δεσμοί πνίγουν κάθε τι διαφορετικό; «Land escape»: η ρυθμική επανάληψη των κάγκελων των φυλακών που εγκλωβίζουν τη φυγή μας.

ODETTE&VLASIA, THE MAGIC EDITION/ΤΟ ΧΑΜΕΝΟ ΦΤΕΡΟ

μουσικοχορευτική performance

Χριστίνα Κωνσταντινίδου, Κλαίρη Σαρρηκυριάκου

δημιουργία **Χριστίνα Κωνσταντινίδου, Κλαίρη Σαρρηκυριάκου** σκηνοθεσία **Χρήστος Καούκης** μουσική επιμέλεια **Παναγιώτης Βάρος** κοστουμία **Εύα Πατραμάνη** επιμέλεια κοστουμιών **Κυριακή Γάσπαρη** ερμηνεία **Χριστίνα Κωνσταντινίδου, Κλαίρη Σαρρηκυριάκου**

Οδέττη. Βλασία. Αδελφές. Μάγισσες. Άλλης εποχής. Αλλόκοτες. Ξεμυαλισμένες. Σκονισμένες. Παντός καιρού. Περιμένουν τρένα, ξεχνούν βαλίτσες, μπερδεύουν συνταγές, διαφωνούν χορεύοντας, ξορκίζουν τραγουδώντας, ξεσηκώνουν και ξεσηκώνονται. Ένα συνονθύλευμα χορού, μιμικής, στοιχείων θεατρικού clown, ταχυδακτυλογηγικών και musical για μικρούς και μεγάλους.

OPPOSITES

χορευτική performance

Μαριάννα Καραβίδα, Μαρία Παπακωνσταντίνου

δημιουργία-ερμηνεία **Μαριάννα Καραβίδα, Μαρία Παπακωνσταντίνου, Δανάη Δημητριάδη**

Ένα ταξίδι. Δύο άνθρωποι τελείως άγνωστοι μεταξύ τους ταξιδεύουν στο ίδιο βαγόνι απομονωμένοι και σιωπηλοί. Η ρουτίνα της καθημερινότητας της ενήλικης ζωής τούς οδηγεί στην έλλειψη επικοινωνίας. Ένα ταξίδι που ξεκινάει από το παρόν στο παρελθόν, είναι ικανό να αναγεννήσει συναισθήματα, εικόνες και ερεθίσματα που έχουν ξεχαστεί με το πέρασμα του χρόνου; (παιδικότητα, ανεμελιά, ελευθερία) Πώς αυτές οι αναμνήσεις είναι ικανές να επηρεάσουν τις ζωές των δύο ανθρώπων;

PASSAGE

χορευτική performance

Καρολίνα Θελερίτη, Νικολέτα Κουτίτσα

σύλληψη / χορογραφία **Καρολίνα Θελερίτη, Νικολέτα Κουτίτσα** ερμηνεία **Καρολίνα Θελερίτη, Νικολέτα Κουτίτσα, Αναστασία Μπάκα**

Το τρένο, ένας χώρος συγκέντρωσης ανθρώπων με σκοπό ένα ταξίδι. Ο καθένας βιώνει το δικό του μονοπάτι/passage μέσα από μία εσωτερική, διαδραστική, καθοδηγούμενη διαδρομή. Μια προσωρινή διαμονή σε έναν «μη τόπο», με τέσσερις στάσεις από κουπέ σε κουπέ με διαφορετικά ερεθίσματα να προκαλούν διαφορετικές εμπειρίες, κάτω από κοινές συνθήκες.

TITAN ARUM, ΤΟ ΛΟΥΛΟΥΔΙ

ΠΤΩΜΑ

θεατρική Performance

Δάφνη Καφετζή, Βίκυ Καλπάκα

ιδέα **Δάφνη Καφετζή, Βίκυ Καλπάκα** μουσική **Μάκης Παπαγαβριήλ** εικαστική επιμέλεια / κατασκευή κούκλας **Σμαράγδα Καφετζή** ερμηνεία **Βίκυ Καλπάκα, Δάφνη Καφετζή, James Rodi**

Το «Titan Arum» είναι ένα σπάνιο λουλούδι που ενδημεί στην περιοχή της δυτικής Σουμάτρα. Φύεται σε ξέφωτα τροπικών δασών και πολλοί το χαρακτηρίζουν ως λουλούδι-πτύχμα λόγω της άσχημης μυρωδιάς του που θυμίζει νεκρό σώμα και αναδύεται τις πρώτες οκτώ ώρες της ανθοφορίας του. Κι όμως, η μυρωδιά αυτή προσελκύει πολλά έντομα για γονιμοποίηση. Βασισμένο στη «Μεταμόρφωση» του Φρανς Κάφκα.

ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ

χορευτική performance

Ζαφειρία Τσιρακάκη

ιδέα **Ζαφειρία Τσιρακάκη** χορογραφία **Χρήστος Σάντα Μαρία, Ζαφειρία Τσιρακάκη** ερμηνεία **Χρήστος Σάντα Μαρία, Ζαφειρία Τσιρακάκη** παραγωγή **Quo Vadis dance co.**

Κάθε ταξίδι προσφέρει μία νέα αρχή αλλά κι ένα τέλος από κάτω γνώριμο. Κάποιες φορές, μας δίνεται η ευκαιρία για το αντίο, ενώ κάποιες άλλες επιλέγουμε να το αποφύγουμε σαν σημάδι του οριστικού τέλους που φοβόμαστε να αποδεχθούμε. Τι γίνεται όμως κατά τη διάρκεια ενός αποχαιρετισμού; Δύο άνθρωποι μοιράστηκαν στιγμές και τώρα ήρθε η ώρα να τις κλείσουν μέσα στις αποσκευές τους και να πορευτούν μακριά ο ένας από τον άλλο. Για λίγο; Για πάντα; Είναι «αντίο»; Είναι «θα σε περιμένω»;

Η ΣΟΝΑΤΑ ΤΟΥ ΚΡΟΪΤΣΕΡ

θεατρική performance

σκηνοθεσία **Αλεξάν Σαριγιάν** ερμηνεία **Λένα Μποζάκη**

Μέσα σε ένα βαγόνι που έχει ήδη ξεκινήσει για τον προορισμό του, ένας άνθρωπος αισθάνεται την ανάγκη να εξομολογηθεί ένα μυστικό στους συνεπιβάτες του, ελπίζοντας έτσι να δώσει απάντηση στα πιο μεγάλα ερωτήματα... Θεατρική διασκευή από το ομώνυμο έργο του Λέων Τολστόι.

Ο ΜΩΒ ΑΝΘΡΩΠΟΣ

ποιητική / μουσική performance / Video art

Νίκη Ανδρικοπούλου

ποίηση / ερμηνεία **Νίκη Ανδρικοπούλου** synths electronics **Στέλιος Γρίβας** video art / projections **Ελένη Πολιτοπούλου, Ομάδα Glitch_A** art direction **Πέτρος Δελλατόλας**

Μια σύζευξη ποίησης, μουσικής και βίντεο-εικόνας βασισμένη στην ποιητική συλλογή «Ο μωβ άνθρωπος» (εκδόσεις Γαβριηλίδη), σε μια ιδιαίτερως φορτισμένη και ονειρική ατμόσφαιρα. Ένα ταξίδι στην πηγή, στον συλλογικό χώρο πριν τη γέννηση και μετά τον θάνατο.

ΟΥΛΕΣ/SCARS

εικαστική εγκατάσταση

Δημήτρης Τρίμμης

δημιουργία / εγκατάσταση **Δημήτρης «Γραφικός» Τρίμμης**

Το «Ουλές/Scars» είναι η οπτικοποίηση λέξεων, φράσεων και σκέψεων που ταξιδεύουν παρέα με τους επιβάτες του τρένου. Ο κάθε επιβάτης κρύβει πάθη, θυμό, έρωτα και σκοτούρες που μονάχα η ψυχή του μπορεί να ξέρει και να νιώθει, πληγές που δεν επουλώνονται ποτέ και πονούν για πάντα. Το βαγόνι γεμίζει με ερωτήματα και αμφιβολία, γιατί στο τέλος της μέρας, όλοι κρύβουμε μια αόρατη ουλή...

ΠΥΡΓΟΣ ΕΛΕΓΧΟΥ

χορευτική performance

Ομάδα Startup

χορογραφία **Startup** επιμέλεια **Πέπη Ζαχαροπούλου** μουσική σύνθεση **Ηρακλής Γιαλαντσί-δης** ηχητική επένδυση **Startup** artwork **Νατάσα Πολύζου** ερμηνεία **Αγγελική Γιάννου, Αγγελική Δούσμανη, Ασπασία Κανέλλου, Χρυσάνθη Κόλλια, Γαρυφαλία Κοντραφούρη, Άντζυ Μπισταράκη, Αλεξάνδρα Παπαθεοδώρου**

Πύργος ελέγχου: μια απόπειρα διείσδυσης στα άδυτα του εγκέφαλου. Ένα κάλεσμα-ξενάγηση στις βασικές λειτουργίες των νευρώνων. Πρόθεση η εικονοποίηση και σωματοποίηση καταστάσεων που ο άνθρωπος αδυνατεί να παρακολουθήσει στην πραγματικότητα. Οι θεατές καλούνται να εισέλθουν στον «πύργο ελέγχου» και να γίνουν παρατηρητές καθημερινών εγκεφαλικών διεργασιών ανακαλύπτοντας πως η ζωή ίσως τελικά και να είναι μια «διαρκής χορογραφία».

ΤΙ ΕΚΡΥΒΕ ΤΟ ΟΝΕΙΡΟ

ΘΕΡΙΝΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ταινία μικρού μήκους

Κατερίνα Παπαδάκη

κείμενο / βίντεο / μουσική μίξη **Κατερίνα Παπαδάκη** αφήγηση **Φώτης Σπύρος** σκίτσα **Ελπίδα Καλατζή** σκηνογραφία **Κλοντιάνα Τάλο** σχεδιασμός αφίσας / trailer **Κατερίνα Παπαδάκη**

Η ταινία μικρού μήκους βασίζεται στο διήγημα «Τι έκρυβε το όνειρο θερινής νυκτός». Τη δεκαετία του '30, ένας επιθεωρητής έχοντας εξιχνιάσει έναν μυστηριώδη φόνο ενός παραγωγού κινηματογραφικών ταινιών στην πανσιόν «Ορίζοντας» επιστρέφει με το τρένο στην υπηρεσία του. Κάθεται δίπλα στη θέση του μηχανοδηγού και αφηγείται την ιστορία της έρευνας, δημιουργώντας αγωνία μέχρι

να ολοκληρώσει την επίλυση της υπόθεσης του μυστηρίου θανάτου. Το βίντεο περιέχει συνδυασμό αφήγησης, μίξη ήχων, σκίτσων και μοντάζ από βίντεο και ντοκιμαντέρ εποχής.

ΤΟ ΚΟΚΚΙΝΟ ΚΑΠΕΛΟ

θεατρική performance

Ομάδα Γλυκές Ρέγγες

δημιουργία / εκτέλεση **Ομάδα Γλυκές Ρέγγες, Γιούλη Βομπίρη, Ιπποκράτης Τροβάς, Κλαίρη Χατζηγιάννη**

Θεατρικός αυτοσχεδιασμός. Ένα κόκκινο καπέλο, μαζί με τις Γλυκές Ρέγγες, ταξιδεύει παντού ως και το άγνωστο και φτιάχνει ιστορίες. Το κόκκινο καπέλο αλλάζει συνεχώς τα δεδομένα κι αντιμετωπίζει καταστάσεις που δεν φαντάζεται κανείς άλλος εκτός από τους θεατές που παρακολουθούν αλλά και «κατευθύνουν» την παράσταση. Ταξίδι, διαδρομή, προορισμός: όλα γίνονται θεατρικές σκηνές με χιούμορ και ενέργεια, που μοιράζονται από κοινού ηθοποιοί και θεατές.

ΤΟ ΠΑΡΑΜΥΘΙ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΜΕ ΤΑ KOMMENA XERIA

αφηγηματική performance

Μαρία Κωνσταντή

αφήγηση, ούτι **Μαρία Κωνσταντή** πρωτότυπες συνθέσεις, ηλεκτρική κιθάρα, loops **Δημήτρης Σανδάλης** ζωγραφίες βιντεοπροβολής **Αριστείδης Λημναίος** σκηνική δράση **Μαρία Κωνσταντή, Δημήτρης Σανδάλης**

Η παράσταση αφήγησης είναι βασισμένη σ' ένα παραμύθι της προφορικής παράδοσης, έτσι όπως έχει καταγραφεί και διασκευαστεί από τους αδελφούς Γκριμ. Το παραμύθι υφάινεται γύρω από την ιστορία ενός ακρωτηριασμού και μιας απώλειας, που φωτίζει ταυτόχρονα την πορεία προς τον εναγκαλισμό της ζωής. Πρόσωπα και τοπία ζωντανεύουν μέσα από τον διάλογο αφήγησης, μουσικής και εικόνας, μέσα από πρωτότυπες συνθέσεις και ηχητικά εφέ με διάδραση ηλεκτρονικού και φυσικού ήχου.

ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ ΒΗΜΑ

χορευτική performance

Δήμητρα Παγκάλου

σύλληψη ιδέας /κείμενο **Δήμητρα Παγκάλου** χορογραφία / ερμηνεία **Έμιλυ Νικόλα, Δήμητρα Παγκάλου, Αγγελική Παντερμαλή, Ελένη Πέτσα**

Όχθες του Δούναβη. Πόλεμος, 1944-45. Το μνημείο με τα άδεια, μπρούτζινα ζεύγη παπουτσιών. «Πόσες μορφές ξεπροβάλλουν μέσα από εκείνα τα σκονισμένα παπούτσια; Πόσες διαφορετικές μορφές γεννιούνται για να πεθάνουν; Και αν βαδίσεις βιαστικά, εκεί στη μακρινή την όχθη, θα τους δεις ίδιους με εσένα να σου κρατούν το χέρι σφιχτά, με μια σπίθα ελπίδας στα σκοτεινά τους μάτια να κοιτούν μακριά. Θα τους δεις, θα μας δεις σαν χρόνια πολλά να ήμασταν εκεί. Με μόνη αποσκευή τα πιο βαριά, μα πιο όμορφα παπούτσια, χορεύοντας παρέα με εκείνο το βιαστικό και τόσο καταπονημένο παλμό της αναμονής...»

40 ΜΕΡΕΣ

αφηγηματική performance

Ελένη Δημητροπούλου

αφήγηση **Ελένη Δημητροπούλου** μουσική **Κωνσταντίνος Σαλλής**

«Μια φορά και έναν καιρό... να έτσι τονε θέλω θειά, ζαχαρένιο... Και ο βασιλιάς του είπε αν θέλει να παντρευτεί την κόρη, να τρυπήσει το βουνόν». Μια αφηγήτρια, ένας μουσικός, ένα looper, μυρωδιά από χώμα, φως των κεριών και... ξεκινάει ένα ηπειρώτικο παραμύθι.

